

CNXH - CON ĐƯỜNG ĐI ĐẾN DÂN GIÀU NƯỚC MẠNH, XÃ HỘI CÔNG BẰNG VĂN MINH VÀ TIẾN BỘ Ở NƯỚC TA

NGUYỄN HỮU VƯỢNG

Vào những năm cuối thế kỷ XIX, đầu thế kỷ XX này, dân tộc ta sống dọ dầy dưới ách thống trị của thực dân Pháp và phong kiến tay sai. Trước ách áp bức, bóc lột của đế quốc Pháp, nhiều phong trào yêu nước VN đã kế tiếp nhau diễn ra để chống lại bọn cướp nước và lũ bán nước, song trước sau đều lần lượt bị thất bại. Nguyên nhân căn bản là chưa có một con đường giải phóng dân tộc đúng đắn đáp ứng yêu cầu bức thiết của lịch sử.

Giữa lúc đó, Hồ Chí Minh với tên gọi Nguyễn Tất Thành đã rời tổ quốc từ ngày 5.6.1911 tại bến Nhà Rồng ở Sài Gòn, quyết chí tìm đường cứu nước. Gần mười năm (1911 - 1920), bốn ba khắp năm châu bốn biển, Hồ Chí Minh đã khám phá ra chân lý: chủ nghĩa tư bản, chủ nghĩa đế quốc, thực dân là nguồn gốc mọi sự đau khổ của công nhân, nông dân và nhân dân lao động cả ở chính quốc và thuộc địa. Nhận thức đó là nền tảng cực kỳ quan trọng để người tiếp thu chủ nghĩa Mác Lênin. Thắng lợi vĩ đại của Cách mạng tháng Mười Nga năm 1917 đã ảnh hưởng lớn đến cuộc đời hoạt động của Người. Đặc biệt sự kiện tại Đại hội Đảng xã hội Pháp họp ở Tours vào tháng 12.1920, Hồ Chí Minh bỏ phiếu tán thành việc gia nhập quốc tế cộng sản và đã cùng với những đại biểu ưu tú của giai cấp công nhân Pháp sáng lập ra Đảng cộng sản Pháp là sự kiện có ý nghĩa to lớn. Nó đánh dấu bước ngoặt quyết định trong đời hoạt động cách mạng của Hồ Chí Minh, bước ngoặt từ chủ nghĩa yêu nước đến chủ nghĩa cộng sản.

Ngày từ năm 1921 Hồ Chí Minh đã nhận định ở nước ta "Sự tàn bạo của chủ nghĩa tư bản đã chuẩn bị đất rồi, chủ nghĩa xã hội chỉ còn phải làm

cái việc là gieo hạt giống của công cuộc giải phóng mà thôi" (1).

Trong quá trình tìm đường cứu nước, Hồ Chí Minh đã sớm khẳng định "muốn cứu nước, giải phóng dân tộc không có con đường nào khác con đường cách mạng vô sản" (2).

Ngay từ hồi đó, người đã hình dung con đường giải phóng dân tộc là trước hết đánh đuổi đế quốc, lật đổ ách áp bức của giai cấp địa chủ, phong kiến, giành chính quyền, tiến lên chủ nghĩa xã hội, bỏ qua chế độ tư bản chủ nghĩa.

Vấn đề hết sức quan trọng trong sự nghiệp cách mạng là phải xác định được mục tiêu. Nhưng xác định con đường đi tới mục tiêu có ý nghĩa to lớn. Nhiều đảng cộng sản và giai cấp công nhân quốc tế đã từng ghi trên lá cờ của mình mục tiêu CNXH,

nhưng vì chọn con đường sai, do đó không giành được thắng lợi.

Mục tiêu XHCN mà Hồ Chí Minh đã xác định là hoàn toàn chính xác. Con đường cách mạng đi lên CNXH không qua chế độ TBCN mà người đã lựa chọn cho cách mạng VN là con đường duy nhất đúng. Giai cấp lãnh đạo là giai cấp công nhân mà đội tiên phong là Đảng cộng sản VN; động lực của cách mạng là giai cấp công nhân, giai cấp nông dân, tầng lớp trí thức; lực lượng cách mạng ngoài động lực nói trên còn bao gồm tầng lớp tư sản dân tộc và những người yêu nước VN bất kỳ thuộc giai cấp nào, dân tộc nào. Những vấn đề đó đã được Người chỉ rõ ngay từ ngày thành lập Đảng, đã được thực tiễn cách mạng kiểm nghiệm và thử thách là hoàn toàn chính xác.

Ngay từ những ngày đầu của chính quyền CM mới giành được, Hồ Chí Minh đã nêu bật một chân lý: nước độc lập mà dân không được hưởng hạnh phúc tự do thì độc lập có ý nghĩa gì. Người đã căn dặn: thắng đế quốc và phong kiến là tương đối dễ; thắng nghèo nàn, lạc hậu mới khó khăn hơn nhiều.

Theo Hồ Chí Minh: chỉ có đi tới mục tiêu CNXH mới có độc lập dân tộc, dân chủ thực sự, tự do và hạnh phúc cho nhân dân. Thấm nhuần tư tưởng vĩ đại đó của Người, Đại hội lần VII của Đảng khẳng định: "cần nhấn mạnh rằng đây là sự lựa chọn của chính lịch sử, sự lựa chọn đã dứt khoát từ năm 1930 với sự ra đời của Đảng ta trong lúc các phong trào cứu nước lập trường cần vương đến lập trường tư sản, tiểu tư sản, qua khảo nghiệm lịch sử đều lần lượt thất bại. (3).

Công cuộc đổi mới do Đảng ta đề xướng từ Đại hội VI (12.1986) và được

phát triển tại Đại hội VII (6.1991) từng bước tiếp tục bổ sung và hoàn chỉnh. Tuy nhiên, trong bối cảnh quốc tế diễn biến phức tạp với sự sụp đổ của hệ thống XHCN ở Liên Xô (cũ) và Đông Âu thì việc phát triển theo con đường XHCN ở nước ta không ít khó khăn. Vì vậy việc "tìm kiếm" con đường đi lên vẫn còn là một quá trình thử nghiệm. Song, phát triển theo con đường XHCN vẫn là sự phát triển hợp quy luật lịch sử, hợp tiến bộ xã hội, vì đây là con đường thực hiện được việc giải phóng giai cấp gắn với giải phóng dân tộc và giải phóng nhân loại. Con đường XHCN phù hợp với lòng dân, thực hiện được ước mơ ngàn đời của nhân dân lao động và của cả dân tộc.

Phát triển theo con đường XHCN còn là tiếp tục phát huy những thành quả cách mạng giành được bằng xương máu của nhiều thế hệ người VN yêu nước đã giành được Cách mạng tháng tám 1945 thắng lợi, đánh thắng hai đế quốc to là Pháp và Mỹ, đưa đất nước tới độc lập, thống nhất và định hướng lên CNXH. Do vậy, nhân dân ta không thể đem trao vào tay những lực lượng đưa đất nước đi theo con đường TBCN để rồi tự mình quay lại thân phận những người bị áp bức, bóc lột.

Trong sự nghiệp đổi mới theo định hướng XHCN hiện nay, quán triệt quan điểm của Đảng ta: gắn liền độc lập dân tộc với CNXH có một ý nghĩa lý luận và thực tiễn vô cùng to lớn. Thẩm nhuần tư tưởng đó đã góp phần củng cố nhận thức và thống nhất hành động trong toàn Đảng toàn dân để tận dụng mọi thời cơ và vận hội, vượt qua mọi thử thách và nguy cơ, đưa cách mạng nước ta tiến lên những bước mới, mở ra triển vọng và tiền đồ tươi sáng cho dân tộc ta.

Chế độ TBCN là một chế độ áp bức, bóc lột không chỉ đối với giai cấp vô sản và lao động làm thuê mà còn áp đặt áp bức và nô dịch dân tộc. CNTB hiện đại dù đang ra sức biến đổi các hình thức, đang cải tiến những yếu tố, những bộ phận của nó trong mô hình quản lý kinh tế - xã hội, song bản chất bóc lột thì không hề thay đổi.

Thời đại ngày nay, trước sự lựa chọn hoặc là CNTB hoặc CNXH thì sự lựa chọn đúng đắn như Đảng ta và nhân dân ta đã lựa chọn chỉ có thể là CNXH. Ngày nay đó là CNXH đổi mới để phát triển. Đổi mới trên nền tảng chủ nghĩa Mác - Lênin và tư tưởng Hồ Chí Minh, trên lập trường của giai cấp công nhân, chống giáo điều, chống cơ hội và xét lại... Đó chính là đổi mới trên cơ sở giữ vững định hướng XHCN đảm bảo cho chúng ta đi tới mục tiêu xây dựng thành công CNXH.

CNXH sẽ xóa bỏ căn nguyên kinh tế sâu xa của tình trạng người bóc lột người do chế độ chiếm hữu tư nhân về tư liệu sản xuất sinh ra. Nhờ đó, nó xóa bỏ cơ sở kinh tế sinh ra ách áp bức con người về chính trị và sự nô dịch con người về mặt tinh thần, ý thức và tư tưởng. Chỉ có CNXH mới xóa bỏ tình cảnh nô lệ làm thuê TBCN để mở đường đi tới tự do cho mọi người lao động và một nền độc lập thật sự cho các dân tộc. Đây là một thực tế lịch sử mà tính đúng đắn, hợp quy luật và tính hiện đại của nó đã được kiểm nghiệm trong hơn bảy thập kỷ xây dựng CNXH.

CNXH thực hiện độc lập dân tộc để mở đường đưa dân tộc tới sự phát triển phồn vinh về kinh tế, sự phát triển phong phú và đa dạng về văn hóa, tinh thần, sự thực hiện đầy đủ nhất quyền lực của nhân dân lao động. Lần đầu tiên trong lịch sử chỉ với CNXH, độc lập dân tộc mới đạt tới chân giá trị của nó ở chỗ nó hướng tới phục vụ lợi ích và quyền lực của nhân dân lao động, làm cho mọi thành viên của cộng đồng dân tộc trở thành người chủ thực sự có cuộc sống vật chất và tinh thần ngày càng đầy đủ và càng phong phú. Chỉ có CNXH mới đảm bảo cho nhân dân ta, đất nước ta vượt qua tình trạng đói nghèo, lạc hậu và tụt hậu trong tương quan với các dân tộc khác trong thế giới hiện đại. Chỉ có CNXH mới làm cho đất nước ta ngày càng đạt tới những đỉnh cao của sự giàu có, văn minh, hiện đại, công bằng, bình đẳng và tiến bộ xã hội trong các mối quan hệ giữa con người với con người, giữa cộng đồng dân tộc này với cộng đồng dân tộc khác.

Những khả năng và điều kiện đảm bảo đó chỉ có thể tìm thấy và giải quyết được bằng con đường phát triển CNXH. Gần 10 năm tiến hành công cuộc đổi mới, nhân dân ta đã nỗ lực phấn đấu đạt nhiều thành tựu rất quan trọng! Nhịp độ tăng bình quân hàng năm về sản phẩm quốc nội năm 1991 - 1995 đạt 8,2%; nhịp độ tăng bình quân về sản xuất công nghiệp là 13,3%; sản xuất nông nghiệp 4,5%; kim ngạch xuất khẩu 20%; cơ cấu kinh tế có bước chuyển đổi: tỉ trọng công nghiệp và xây dựng trong GDP năm 1995 là 30,3%; tỉ trọng dịch vụ là 42,5%. Bắt đầu có tích lũy từ nội bộ nền kinh tế quốc dân. Vốn đầu tư cơ bản toàn xã hội năm 1995 là 27,4%, trong đó nguồn vốn đầu tư trong nước chiếm 16,7% GDP. Cuối năm 1995, tổng vốn đăng ký của các dự án đầu tư nước ngoài khoảng 18 tỉ USD, một phần ba số vốn trên đã được thực hiện. Lạm phát từ 67,1% năm 1991 còn 12,4% trong 11 tháng đầu năm 1995.

Đi đôi với việc nâng cao đời sống

vật chất, các hoạt động y tế, văn hóa, giáo dục cũng được chấn chỉnh và bước vào phát triển. Tệ nạn xã hội bị tấn công, đẩy lùi, tiến tới xóa bỏ. Xã hội phát triển, ổn định về chính trị, tăng trưởng về kinh tế. Những thành tựu quan trọng bước đầu mà công cuộc đổi mới mang lại cho mọi người dân và tạo ra sự khởi sắc của đất nước chính là sự phát triển đất nước theo định hướng XHCN.

Đánh giá một cách tổng quát quá trình đổi mới của Đảng ta, dự thảo văn kiện Đại hội VIII đã kết luận: xét trên tổng thể, việc hoạch định và thực hiện đường lối đổi mới những năm qua về cơ bản là đúng đắn, đúng định hướng XHCN, tuy trong quá trình thực hiện có một số khuyết điểm ở mức độ này hay mức độ khác. Song đất nước đã vượt qua một giai đoạn thử thách lớn, nhân dân ta không những đứng vững mà còn đạt nhiều thành tựu trên nhiều mặt: nhiệm vụ đề ra cho kế hoạch 5 năm (1991 - 1995) đã được hoàn thành cơ bản. nước ta đã ra khỏi khủng hoảng kinh tế - xã hội nhưng một số mặt còn chưa được củng cố vững chắc. Nhiệm vụ đề ra cho chặng đường đầu của thời kỳ quá độ đã hoàn thành cơ bản, nước ta chuyển sang một thời kỳ mới đầy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước. Con đường đi lên CNXH ở nước ta ngày càng được xác định rõ hơn.

Có thể nói, mỗi bước phát triển xã hội theo định hướng XHCN là một bước cải thiện đời sống vật chất và văn hóa cho đông đảo nhân dân lao động, đồng thời tạo ra tiền đề vật chất và tinh thần để họ đi các bước tiếp theo. Vừa phát triển kinh tế văn hóa - xã hội, vừa không ngừng cải thiện và nâng cao đời sống vật chất để rồi lại phát triển cao hơn, công bằng và văn minh hơn, đó là sự phát triển biện chứng của định hướng XHCN.

Quá trình đổi mới vì CNXH cũng là quá trình biến những quan niệm của Hồ Chí Minh về CNXH từng bước thành hiện thực. Thành tựu nổi bật trong những năm đổi mới vừa qua không chỉ có ý nghĩa đơn thuần về mặt kinh tế - xã hội, mà còn tạo niềm tin vào con đường đổi mới, góp phần ổn định về chính trị - xã hội của đất nước, đồng thời cảnh giác với mọi âm mưu "diễn biến hòa bình" của các thế lực phản động, tiếp tục đưa đất nước phát triển lên CNXH - con đường đi đến dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, văn minh và tiến bộ ■

(1). Hồ Chí Minh, *Tuyển tập, tập I*, NXB Sự thật, HN, 1980, tr. 7.

2. (Sách đã dẫn), *TII*, tr. 114.

3. *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần VII*, NXB Sự thật, Hà Nội, 1991, tr. 109.